

העלון טעון גניזה
עלון מס' 838
שבת ואתחנן
שנת תשפ"ו



ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת ואתחנן

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
8.59	8.21	7.07	6.16	תל אביב
8.56	8.24	7.24	6.19	חיפה
8.57	8.25	7.14	6.20	באר שבע
8.54	8.21	7.22	6.16	

הפטרה: "נחמו נחמו עמי"

ההלכה השבועית

הלכות קריאת התורה:

א. הגבאי או החזן לבקש בדרך כבוד מן הכהן למחול על כבודו שלא לעלות ראשון, ויעלה ישראל במקום כהן, כדי שיוכלו שני החתנים לעלות לתורה. וכן הדין כשיש שני בעלי ברית, או שני חתני בר מצוה. וטוב שהכהן יצא החוצה בתחלת הקריאה, וכמובן על השליח צבור לומר "יעמוד ישראל במקום כהן".

ב. הכל עולים למנין שבעה, בקריאת התורה, ואפילו קטן, ואפילו אשה, אבל אמרו חכמים שאשה לא תקרא בצבור, מפני כבוד הצבור. ועברייני שעובר במזיד על איסור לא תעשה, אף על פי שהוא פסול לעדות, מותר להעלותו לתורה. ולכן אף מי שמגלח זקנו בתער במזיד, מותר להעלותו לספר תורה, שאף על פי שחטא ישראל הוא (סנהדרין מד.) ומן הדין הוא עולה למנין שבעה. אולם אם אפשר יש להעלותו עם הנוספים. אבל מחלל שבת בפרהסיא דינו כעכו"ם, ויש להשתדל כל מה שאפשר שלא להעלותו לספר תורה. ואם חוששים ממחלוקת רשאים להעלותו לספר תורה, והקריאה שקרא השליח צבור בעליית אותו מחלל שבת, יוצאים בה ידי חובתם, ויש להוסיף עולים כשרים למנין שבעה עולים.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה (ד'ו')

לכאורה יש לשאול בדברי הפסוק איך יאמרו הגויים על עם ישראל "הגוי הגדול הזה" והרי עם ישראל הם מעט הכמות וכמו שאם נבדוק בכמות האנשים בעולם כמה מתוכם יהודים וכפי שאומר הכתוב "כי אתם המעט מכל הגויים" כך שואל **הרב אהרן זכאי** שליט"א ומיישב כי הנה אם יושבים למשל מאה גויים במקום אחד וביניהם יושב יהודי אחד, וצריכים הם לפתור חידה שתומה, הנה כל הגויים לא יוכלו לפתור את החידה, מה שאין כן היהודי אשר כן יוכל לפתור, יוצא שהיהודי שווה כנגד כל הגויים, ונחשב הוא למאה איש, ועל זה אומר הפסוק "הגוי הגדול הזה" כלומר חוכמתכם היא יותר משל כל הגויים יחד. ובאמת דבר זה אפשר היה לראות בכל הדורות שבמקום ששכלם של הגויים כבר אינו משיג או אז פונים הם אל היהודים אשר באותו הדור, בשביל שיפתרו להם את בעיותיהם, כפי שיעיד הסיפור הבא (מופת לשבת): בזמנו של **הרב רפאל אהרן בן שמעון**, בעל ה"נהר מצרים", שהיה רבה הראשי של יהדות מצרים, ארך פעם המלך פואד בארמונו שרים ואנשי מעלה מממלכתו. כחלק מהביקור יצאו כולם אל הגינה המלכותית, שהיתה ססגונית ומטופחת בטוב טעם והשתרעה על שטח של מאות דונמים, ובתוכה עבר פלג מים מנהר הנילוס. טייל המלך פואד עם אשתו המלכה ולצידם שרים ונשותיהם. באמצע הטיול אמרה המלכה למלך, שעז רצונה לשתות מים מהנהר. אמר לה המלך: "אל תעשי זאת לפני השרים, כי אין זה כבוד המלכה להתכופף לפני השרים." המלכה, שצימאונה גבר, אמרה שהיא חייבת לשתות ממי הנילוס - כאן ועכשיו. התרה בה המלך: "אם תהיני בנפשך לעשות זאת, הנך מוחרמת לי!" לפי דת המוסלמים, האישה הממרה את פי בעלה, ובעלה אמר לה כלשון הזאת, האישה חייבת מיד לצאת את ביתו ודינה כדן מגורשת האסורה על בעלה. המלכה, שיצרה גבר עליה, התכופפה ושתתה ממי הנילוס. והשרים, שנכחו בסביבתם, שמעו שהמלך אמר למלכה את דבר המלך והגירושין. מיד רגשו אותה כולם מהמקום, והמלך חזר לראמנו סר זועף. למחרת, לאחר ששככה חמתו, נזכר המלך באשתו המלכה ובכל מה שקרה לפני יום, הוא התחרט על מעשיו היות שאהב את אשתו, אם ילדינו, וגם לא רצה שתינשא לאחר כדי שתחזור אליו, לפי מנהג דתם. שלח המלך וקרא לכל חכמי הדת המוסלמים - המופתי והשייח'ים - כדי לשמוע מפייהם, אולי יוכלו להתיר את חזרתה של המלכה לביתו. לאחר שדנו בעניין כל חכמי הדת, לא מצאו שום פתח להתירה. לאחר שנאששו מפתרון, אמרו למלך: "אדוננו המלך, אולי תשאל את פי חכם היהודים, יתכן שהוא ימצא איזשהו פתרון, כי חכם ונבון הוא, ועל ידי התחבולה נוכל להתיר את שיבת המלכה לארמון." חיש שלח המלך שליח מיוחד אל הרב הראשי, הרב רפאל אהרן בן שמעון, להזמין בדחיפות לארמון. הרב מהר להתיצב לפני המלך, והוא ספר לו את אשר אירע בינו לבין המלכה ובקשו למצא תחבולה כדי לצאת מהמצוקה כך שחכמי הדת יוכלו להתיר את שיבתה של המלכה לארמון, והזהיר המלך: "עליך לעשות זאת תיכף ומיד. ואם לא תעשה כן מרה תהיה אחירתך ואחרית היהודים במדינתך." אמר לו הרב: "אדוני המלך, למה כבודו כועס עלי? הלא המופתי והשייח'ים מבני דתך לא מצאו התר לזה, ואיך אמצא אני תחבולה כזאת ואיני בקי בדת המוסלמים?" אמר לו המלך: "אחת אמרתי ולא אשנה!" אמר הרב למלך: "אם כן, תן לי זמן חודש ימים כדי לעיין בדבר." "לא ולא!" קרא המלך, "עכשיו פה במקום עליך לתת לי את תשובתך!" כשנוכח הרב שהמלך עמד על שלו בתוקף, ביקש שיתן לו שעה או שעתים לעיין בדבר. לכך הסכים המלך. נפרד הרב מהמלך והלך לביתו. כל כהני הדת נשארו במקום, מחכים לשובו של חכם היהודים. הרב הגיע לביתו בלב נשבר, רצה לקחת ספר תהילים כדי להפיג את צערו, הושיט את ידו ולקח את הספר, והנה התברר כי בידו תלמוד ירושלמי מסכת ברכות. החזיר הרב את הספר למקומו, חכה רגע קט ושוב הושיט את ידו לקחת את ספר התהילים. התישב ופתח כדי לקרא בו, והנה - שוב תלמוד ירושלמי בידו! התפלא הרב ואמר בינו לבין עצמו: "מה קרה כאן? פעמים רציתי לקחת את ספר התהילים ובשתי הפעמים בא לידי ספר זה? אולי זה אות משמים." עין הרב בגמרה הפתוחה לפניו וראה כי כתוב שם הדין של אדם העומד על אמת המים (הדומה לדין של צינור בימינו), שמברך ושותה אף על פי שהמים ששותה לא היו לפניו כשברך...מיד אורו פניו של הרב והוא נתן הודיה להשם יתברך, בידועו באופן ברור שהקדוש ברוך הוא הציל אותו ואת בני עמו מצרה. סגר הרב את הספר ונשק אותו בחום, ומיד חזר לארמון המלך. בבואו ראו כולם את פניו מאירים, והבינו שהביא עמו בשורה טובה - פתח התר כדי להשיב למלכם את המלכה. בנוכחות כולם שאל הרב רפאל אהרן בן שמעון את המלך, האם עבר רגע מזמן שאמר המלך למלכה את מה שאמר ועד לרגע ששתתה מהמים. "רגע?" אמר המלך והמשיך: "אולי חמשה רגעים עברו, כי הויכוח בינינו התגבר והתארך." "אם כן, החזר את המלכה לביתך. היא אינה אסורה עליך כלל!" ולעיני כל חכמי הדת המוסלמים, שהיו מופתעים, נמק: "ברגע שאדוננו המלך אמר את דברו למלכה, המשיכו מי הנהר לזרום, והמים ששתתה המלכה היו מים אחרים לגמרי שזרמו ממרחקים." הכל השמיטו קולות התפעלות והודו כי דברי הרב נכונים הם. המלך, בשמחתו הגדולה, חבק ונשק את הרב והעניק לו מתנות גדולות. ומאז גדל ערכו בעיני המלך ובעיני כל השרים ואנשי הדת המוסלמים, ובזכות רבם הנבון והנערץ העריצו את כל היהודים המתגוררים במצרים.

ח.י.ח

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinion.org או הכנסו ל- www.hasdeyinion.org או בואצפ: 050-9580500

המשך מלפני שבוע: מעולם לא קרה כדבר הזה במושב 'אשכולות', שהסממנים האנטי דתיים אינם נעדרים הימנו "אך אעשה את הצעד הזה עבור אילן יקירי, שנוכחותך חשובה בעינינו מנוכחותי". האדם מובל מלמעלה. זו מציאות חיים שר' אברהם'ל חש אותה תמיד וגם עכשיו. לא הוא שיזם את המפגש עם אילן, לא הוא שגלגל את הדברים כפי שנתגלגלו - וכיון שהוא ית"ש העומד מאחורי הכל, עצם עיניו והשליך עליו יהבו: "כשתודיעני כי ענין המחיצה סגור ומוחלט, אבטיח בע"ה את השתתפותי". ר' אברהם'ל שב לעניניו הרבים, גמ"ח גדול שתחת ניהולו, העסיקו מאד באותם ימים עד כי כמעט פרח הענין כליל מזכרונו. אף כאשר שמע טלפונית מאילן כי 'אשכולות' סוערת כיורה, עקבות השמועה כי הטקס עומד להיערך בסגנון צנוע מהרגיל - לא נסחף. שב ואמר לאילן כי לדעתו המהומה מיותרת; עם כל רצונו להשתתף אישית בשמחה, לא עולה על דעתו שתתכן הפיכת קערת הטקס על פיה ושינוי סדרי הבראשית שלה. מסתבר כי הד"ר מאופיין בעמידה עיקשת על החלטותיו: "יש לאבא מתנגדים רבים, מנהלי האולם סבורים כי אסור לתת יד לצעד זה, אך אבי בטוח בהחלטתו והוא יוציאה אל הפועל בכל מחיר". משמים רצו שר' אברהם'ל ישהה בשבת באותו מושב: אולי כדי להדק את הקשר החיובי עם אילן, אולי כדי ללבות ניצוץ סמוי שנגע פנימה בלבו של הד"ר. בשעת רכישת התפילין התעקש אילן כי ירכוש אביו עבורו גם ציצית וכיפה לכבוד המעמד. בזמנים אחרים לא היו עולים דיבורים מסוג זה, לא כן עתה - בעקבות הנסיבות שהביאו את הד"ר להתייצב לימין בנו בעקשנות דתית כזאת. הכיפה נרכשה, ולא רק לאילן... הד"ר שכבר חש בתהפוכות נפשו של בנו, ידע כי יצאו הענינים משליטתו וכי מוטב יסכים עמם מאשר יצא נגדם ללא הצלחה. קרטוע המנוע במכוניתו של ר' אברהם'ל, זעזע את הרכב. המנוע המשיך להשתעל קשות ור' אברהם'ל מיהר לעצור בשולי הכביש. ירד לבדוק את הקורה, הבחין בקלקול שנוצר והבין כי לא ניתן למשיך כך את הנסיעה. נעל את הרכב והחל עושה את דרכו רגלי, בחום היום, לעבר תחנת הדלק הנמצאת במרחק הליכה ניכר מן המקום. האדם מובל מלמעלה. זו מציאות חיים שר' אברהם'ל חש אותה תמיד וגם עכשיו. לא הוא שגלגל את הדברים כפי שנתגלגלו - וכיון שהוא ית"ש העומד מאחורי הכל, עצם עיניו והשליך עליו יהבו: הלך ועשה את הנדרש הימנו. רכב הדור עוצר בסמכות אליו, נהג אדיב הואיל לעצור למהלך באם הדרך תחת השמש הקופחת: "אם פניך מועדות לתחנת הדלק הסמוכה - גם אני בכיוון". ר' אברהם'ל התקרב לעבר הרכב והודה בכל לב על האדיבות. כמעט עמד להיכנס לולי הקולות שבקעו מן הרדיו הפתוח. ביב שופכין פרץ מן המכשיר והציף צחנה בחלל. רגע קט של שתיקה, ר' אברהם'ל החפץ בטוהר נפש נרתע. מוטב יכאבו הרגליים ולא תינזק הנשמה: "תודה, באמת תודה, אעדיף מסיבות אישיות להמשיך ללכת רגלי". ארכה לו הדרך, ניגר פלגי זיעה הגיע בשלום ובשמחה אל תחנת הדלק. הנהג האדיב נכח שם ותלה בו מבט משתומם. ר' אברהם'ל חיך לעברו והנהג התעודד לדבר: "ודאי תסלח לי על הפלישה לפרטיותך. האם הסיבות האישיות שבעטיין המשכת רגלי, נעוצות במשהו הקשור לדת? "אכן כן", ר' אברהם'ל אינו בוש בדרך חייו, "הרדיו הפתוח לא הניח לי ליהנות מן ההצטרפות לנסיעה. כיהודים לא נוכל להרשות לעצמנו להזדהם במה שאינו תואם את טוהר חיינו". סומך קל ומלגלג: "מי זה 'עצמנו'? על מי אתה מדבר בלשון רבים?" טוב לבו של ר' אברהם'ל גואה: "על מי? עלי, עליך, ועל כל יהודי. עוד תראה, (מה שמך? אביב? נעים להכיר. שמי אברהם.) עוד תראה אביב כי גם את תגיע מהר מאד למסקנה המבורכת, שרמת החיים שלך יקרה וזכה מכדי לזרות עליה במו ידיים אבק של

לכלוך..." קצרה היתה שיחתם. קצרה מכדי שר' אברהם'ל יבין עם הועילה או הרגיזה. מוסכניקים פנו לעזור לשניהם, נושאי השיחות עברו לפסים של חלקי חילוף ותקונים. אל המקום הזה נכנסים רכבים עם פגמים וקלקולים, ויוצאים מתוקנים וכשרים לנסיעה. מסתבר שברצות ה' דרכי איש - גם אנשים יצאו מן המוסך הזה קצת אחרת מכפי שנכנסו... עם חלקי רכב מסוגלים לחילוף ותיקון - לבבות לא כל שכן... ר' אברהם'ל עשה את דרכו אל אולם השמחות שבמושב 'אשכולות', לארוחת 'בר המצווה' השבתית. אילן ואביו נכחו היום בבית הכנסת, אף נקראו לעלות לתורה. עם סיום תפילת המוספין עלה אילן לדוכן להשמיע את האנעים זמירות. ארון הקודש היה פתוח וד"ר רוטווין ניצב נטוע על מקומו נרגש ונסער. הקול הרך כבש אותו, גם המלים. הטעמה והבנה המתקו כל הברה. הביא סעודת השבת ערך ר' אברהם'ל בחדרו, בינו לבין עצמו. הביא עמו את מאכלי השבת ומשפחת רוטווין הבינה לרוחו. בהגיעו על האולם השוקק, אשר מחיצה למהדרין חצתה אותו במרכזו, קמו הרבה לעברו וניגשו ללחוץ את ידו. ד"ר רוטווין הציג את הניגשים ור' אברהם'ל מצא את המילה הנכונה לכל אחד מהם. פנים מוכרות מתקרבות: "זה אביב, מנהל העולם. בלעדיו לא היתה השמחה מתקיימת במקום זה ובאופי צנוע זה". המבטים נפגשו, נלחצו ידיים, תדהמה אפפה. את השניים: "מה? זה אתה?" ר' אברהם שמח כל כך: "והרי אמרתי לך, עד מה יקר אתה זך...". ההלם שאפף את האביב לא התפוגג: "מלכתחילה נלחמתי קשות נגד הענין", סיפור בתדהמה, "אך הפגישה עם כבודו, אז בתחנת הדלק, ריככה אותי לחלוטין...". בעיצומה של הסעודה, התייצב אילן - חבוש הכיפה - להשמיע את שיר הכבוד. תושבי 'אשכולות' הרפו לרגעים מן השיחה והלעיסה, אחזו בידם את תדפיסי 'אנעים זמירות' שהונחו ליד צלחתם והטו אוזנם לדברים שמשמיע אילן בשבח השיר הקדוש וביקר תפארתו, מאשר למדו ר' אברהם'ל. בצליל יהודי מתוק החל קורא מן הפיוטי ומסביר בקצרה קטעים הימנו, תוך שהוא מלמד את סגנון אמירתו: פיסקה נקראת על ידי החזן ופיסקתו הבאה על ידי הציבור. הענין עלה יפה. ר' אברהם'ל בהה על הקורה סביבו כאינו מאמין. אילן מסלסל בקול: "טללי אורות ראשו נמלא" והציבור כולו משיב לעומתו: "יתפאר בי כי חפץ בי". אילן מנגן: "פארו עלי ופארי עליו וקרוב אלי בקראי אליו" וזמרת הקהל מעלה הד לעומתו: "רוצה בעמו ענווים יפאר, יושב תהילות בם להתפאר". מתפאר יושב תהילות בשבחי עמו. סובבה השגחה העליונה בפלאיה ונפלאותיה, את ד"ר רוטווין לחשוק פתאום ב'אנעים זמירות' בשמחתו, לתור אחר יהודי חרדי לשם כך, ולעמוד בכל תוקף שתיערך השמחה כדת וכדין. הפגיש את הקב"ה את מנהל האולם, נסתרים דרכי ה', לשיחה קצרצרה שריככה את לבו, ודווקא עם אותו שומר תורה שבעטיו המהומה. כי רוצה ה' בעמו. אילן סיים נרגשות, לקול תשואות, את התחינה האחרונה: "יערב נא שיחי עליך כי נפשי תערוג אליך" והוא התבקש לשורר את הזמר שנית. שוב הושמעו שגב תהילות השי"ת - דווקא במקום שכמעט לא הושמעו עד הנה, דווקא מפיות צחחים ולבות צמאים וריקים - ויהי המעמד עולה באהבה הגדולה שבין כנסת ישראל לאביה שבשמים. מעביר הסיפור, בנו של ר' אברהם'ל, מציין לסיום כי כיום משפחת רוטווין הינה אחת מן הידועות ביותר כתומכות בהיכלי תורה וחסד ברחבי תבל. אופי חייה השתנה מן הקצה אל הקצה. כי לא רק אילן קיבל על עצמו על תורה ומצוות; האופי היהודי הצנוע לא הסתים באותו מעמד שמחה - כי אם רק התחיל אז. חסד השי"ת שמעולם ועד עולם המשיך וממשיך ללוותם לשם לתפארת ולתהילה.

נפלאותיו לבני אדם

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

התקשרתי אתמול מאוחר בלילה ל"חסדי ינון" כי הנכד שלי בן הארבע היה במוקד של קופת חולים, ואבחנו אותו עם דלקת ראות וחום גבוה, הילד היה סמרטוט, נתנו לו אנטיביוטיקה והקיא, אז שלחו אותו למיון כדי לקבל אנטיביוטיקה בוריד. כשהם יצאו התקשרתי למסור את השם שלו ל"פדיון נפש", ושלמרות יעשו את הפדיון בבקר. ושהצדקה עצמה תעמוד להם בעזרת השם. הם הגעו לבית חולים, ופתאום הוא קיבל מרץ ואנרגיה, התחיל לרוץ, ילד אחר, הבת שלי לא הבינה מה קורה לו. נכון יש דלקת ראות וחום גבוה, אמרו הרופאים. אבל ילד כזה עם מרץ חבל לתת לו אנטיביוטיקה בוריד. נביא לו אנטיביוטיקה דרך הפה, ואם לא יקיא רבע שעה, נשחרר אתכם ותקחו עוד אנטיביוטיקה מהקופה. עבר רבע שעה, והילד במרץ... חזרו הביתה... והוא הרבה יותר טוב, וכל זה עוד לפני הפדיון.... ישתבח שמו!

בעילום שם

אחי הגיע לבית החולים לאחר דום לב, הוא היה מורדם ומונשם במשך שלושה שבועות. לאחר שהפסיקו לו את ההרדמה לא התעורר במשך שלושה ימים. התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שיעשו לו "פדיון נפש". למחרת בבקר אכן עשו לו את הפדיון, בצהריים באותו יום התחיל לעשות תנועות. אחרי שבוע וחצי השתחרר מטיפול נמרץ לשיקום על הרגליים וחזר לתפקוד מלא. היתה לו כזאת התאוששות מדהימה, בן פורת יוסף, שהרופאים רוצים לחקור את המקרה שלו. הוא הרי הגיע ללא דופק כמעט, הדופק היה נמוך ביותר. הרופאים לא נתנו לו שום סכוי... אבל מחשבות רבות בלב איש ועצת השם היא תקום! כיום הוא חזר לתפקוד מלא ואפילו נוהג "מה אישיב לה" כל תגמוליהו עלי..."

ג.מ.

סמא דחיי – הסגולה השוכה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשוננו שמר מצרות נפשו (פסד, כ"א ב"ס)

על ידי התשובה שקדם ביאת המשיח ימחו העוונות לגמרי

וכן הוא בענייננו אם האדם עושה תשובה קדם שיבוא אליהו לבשר, היא תשובה גמורה. וכבר אומר הכתוב, שלא יזכרו לו עוד החטאים והעוונות שעשה, אלא נמחה לגמרי; מה שאין כן אם נמתין עד שיבוא משיח צדקנו - אפילו אם יתברר שהיה הכל אנס ושגגה, שלא ידענו גדל החטאים, וגם לא היו לנו נביאים שיחזירונו בתשובה, וגם החיצונים שבעו עקבנו לעשות תשובה; ואפילו אם יתקבלו טענותינו ובכיותינו לפניו ולא ידחונו לגמרי, מכל מקום יש נפקא מנה גדולה אם נזדרז קדם ביאת המשיח או אחר כך.

עקר התשובה היא קדם ביאת המשיח

כלל הדבר: עקר התשובה, בין ליחיד, בין לצבור, היא קדם ביאת המשיח, שכעת אם נשוב, הוא מנכר שהוא לכבוד השם, וכמו שאנו אומרים: "ימין ה' עשה חיל", מה שאין כן אחר כך. המקום יעזרנו על דבר קבד שמו.

(זכור למרים לח"ח צ"ל פ"ד)

אמרת הצדיק

הגומל חסד עם חברו ואינו מתכוון לשם מעשה חסד, אין זה נכלל בגדר "חסד" אלא בגדר נמוסין רבי יצחק אייזיק שר

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

אחי השם ישמור אותנו, חלה במחלה אוטואימונית נדירה, היה חולה תקופה ארוכה, עשיתי לו "פדיון נפש" ושלמחרת ב"חסדי ינון" קבוע פעם בחודש, בכל ראש חודש. לאט לאט מצבו התחיל להשתפר, אחרי זה עבר לשיקום למשך תקופה, ואחרי זה ברוך השם, בשעה טובה שלחו אותו הביתה. אין מילים להודות איזה יום של שמחה. אבל, בגלל מצבו אבד את העבודה, והוא אדם מאד ישר, ולא היה לו שום מקור פרנסה, לאחר הפדיונות נמצא בטוח שנפתח בדיוק בזמן, ואחרי זה נפתחה לו גם הפרנסה. תודה לשם יתברך, שהכל יכול, והכל לטובה. ראינו בחוש סיעתא דשמיא מדהימה...

בעילום שם

לאחר הלידה, פתאום גילו שיש בעיה במפרק הירך לתינוקת בת השבועיים, היה חשש שתצטרך ניתוח, מכיון שבעבר כבר בת אחרת שלי עברה ניתוח בגיל קטן, היתי מאד מודאגת. איך לא. התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי לה "פדיון נפש", ובסיעתא דשמיא האולטראסאונד יצא תקין, וכל הבדיקות יצאו בסדר. נשמתי לרווחה... הודו לה' כי טוב...

במהלך הריונה של בתי התברר כי העובר נמצא בסיכון, והמצב חייב את הרופאים לקבוע ניתוח קיסרי. מטבע הדברים, הידיעה הזו עוררה אצל כולנו דאגה גדולה וחששות רבים לשלומה של בתי ולשלום העובר. לקראת הניתוח פניתי ל"חסדי ינון" וביקשתי לערוך עבורה "פדיון נפש". בחסדי ה' המרובים, הניתוח עבר בהצלחה רבה וגם האם וגם התינוק בריאים ושלמים. התרגשות גדולה. מודים לה' יתברך על חסדיו הרבים ועל השמירה הגדולה שזכינו לה...

יצחק אשל מגדרה

בס"ד

מטבע הישועות
שר – הצדיק

מטבע הישועות
מטבע הישועות
מטבע הישועות
מטבע הישועות

1700-720-500 לפרטים בקו הישועות

"יש הקונה את עולמו בעלון אחד"

היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגוריק

1700-720-500 לפרטים:

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500



באחד הבקרים הרב משה פיינשטיין סעד את ליבו בפת שחרית. לפניו היו שתי שקיות חלב מחברות שונות בעלי כשרות המהודרת... כשרצה הרב למזוג לעצמו חלב מאחת השקיות, החזיר חזרה את השקית ולקח במקומה את השנייה. תלמידיו שראו את המעשה הבינו שהרב לא סומך על הכשרות של החברה הראשונה, לכן מזג דווקא משקית החלב השנייה. השמועה עשתה לה כנפיים, והדבר פורסם בכל רחבי אמריקה. כל בעלי העסקים שסחרו עם אותה חברה - חנויות, אולמות, ובתי מלון ביטלו עסקיהם עם אותה חברה, עד כדי שהחברה עמדה בפני פשיטת רגל... בעלי החברה הגיעו אל הרב משה פיינשטיין ושאלו: "כבוד הרב, אמור לנו בבקשה איזה פגם מצאת בתוצרת? ומה עלינו לעשות כדי לתקן את המעוות?" הרב תמה ואמר: "אני לא כל כך מבין את שאלתכם, הרי עוד הבוקר שתיתי מהחלב שאתם מייצרים, גשו למקרר ותראו בעצמכם". לאחר ברור קצר הסתבר כי הרב בכלל לא נתן את ההוראה, וכי טעות הייתה בחשיבה של תלמידיו. הרב לא השתמש אז בחלב של אותה חברה מכיוון שהחלב היה סגור, לכן לקח את שקית החלב שהייתה כבר פתוחה... תלמידיו חשבו כי כשרות החלב היא זו שמנעה ממנו לשתות... ראייה אחת מוטעת גרמה נזק גדול ללא צורך... רבות הפעמים בהן אנו רואים דברים ומפרשים אותם על פי ראייה שיטחית, לא מבררים ומיד שופטים. והתוצאה לא מאחרת להגיע, האמת ניצבת מול פנינו ואנו... מורידים ראש ומתנצלים. לפני שאתה חורץ גורלות תברר, תקדיש עוד מספר דקות לאמת את הדבר, אולי אז תבין שראייתך הייתה מוטעת, כוונת ה"משורר" הייתה ההיפך ממחשבתך, כך תציל נפשות, ובעיקר את נפשך...

רונן קרית

שו"ת הלכתי מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: ילד בן 9 הבקי בטעמים, האם יכול לקרוא בתורה כשאר ילדי שידוע לקרוא, שהרי כן נהגו בני תימן?

תשובה: קטן אינו קורא בתורה מלבד קריאת המפטיר, ויקרא גדול אפילו בלי טעמים דטעמים אינם מעכבים. ובני תימן סמכו על מה שכתוב במשנה במגילה שקטן יכול לקרוא, אך בשו"ע כתב שלא נהגו כן. מקור: שו"ע סימן רפב.

שאלה: נער בר מצוה שנעשה גדול בשבת, האם יכול לקרוא בתורה בשבת?

תשובה: יכול. מקור: עיין שו"ע סימן יג סעיף י, ובסימן רפב.

שאלה: האם מותר לתת לילדים קטנים לגלול ספר תורה?

תשובה: מותר, ונהגו לתת לקטנים כדי לחנכם במצוות. מקור: משנ"ב סימן קמז ס"ק ז.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

חסדי ינון
התורה כחיים

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד - פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ביתן להקדיש ולהנציח: לניחוח נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארץ צדק ושלום | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נדבך נטף בבניין מקדש סעט, בסיועו בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

☎ 1700-720-500 ☎ 050-9580500

או חשב' 3640582 - בנק הדואר 09 - סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)



או באתר:
www.hasdeyinon.org



זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של **רבנו בחיי זיע"א** להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

